

Fragmentologia i epistolografia

Celem warsztatów jest przybliżenie słuchaczom dwóch ważnych działów współczesnych badań muzykologicznych: fragmentologii – w odniesieniu do historii muzyki średniowiecza i epistolografii – w kontekście muzyki XX wieku.

Fragmentologia, dr hab. Paweł Gancarczyk prof. IS PAN

We współczesnej mediewistyce muzycznej – podobnie jak w innych działach badań historycznych – poświęca się coraz więcej uwagi fragmentom źródeł, które można znaleźć np. w oprawach późniejszych rękopisów i druków. Tworzone są rozbudowane katalogi fragmentów, a postęp wiedzy w zakresie kodykologii oraz osiągnięcia humanistyki cyfrowej pozwalają na wydobywanie z tego typu źródeł coraz więcej informacji. Przykładem postępu wiedzy w tym zakresie mogą być źródła muzyczne zachowane w Polsce. Rozwojowi fragmentologii w znikomym stopniu towarzyszy jednak refleksja metodologiczna: czy rękopisy zniszczone w przeszłości, należą do tej samej kategorii źródeł, co rękopisy zachowane w postaci integralnej? Co fakt zniszczenia manuskryptu muzycznego mówi nam o przeszłości?

Lektury (PDF-y w załączeniu):

- William Duba, Christoph Flüeler, „Fragments and Fragmentology”, *Fragmentology* 1 (2008), s. 1–5, DOI: 10.24446/2nbp
- Paweł Gancarczyk, „Polyphonic Music in Fragments: A New Perspective for Polish Musicology?”, *Musicology Today* 10 (2013), s. 12–18, DOI: 10.2478/muso-2014-0002

Epistolografia, dr Beata Bolesławska-Lewandowska

Epistolografia stanowi cenne źródło dla badacza historii muzyki. W listach kompozytorów można odnaleźć istotne informacje dotyczące biografii, twórczości (datowanie kompozycji, język muzyczny, inspiracje, postępy w pracy, etc.), a także relacji zawodowo-towarzyskich łączących danego twórcę z osobami pozostającymi w kręgu jego bliższych i dalszych znajomych. Także wiele wydarzeń i opinii dotyczących faktów historyczno-politycznych znajduje dzięki listom nową, osobistą perspektywę. Podczas warsztatów przybliżymy kwestie związane z pracą dokumentacyjną oraz edytorską nad epistolografią, na przykładzie korespondencji kompozytorów (i muzykologów) polskich XX wieku.

Lektury (PDF-y w załączeniu):

- Beata Bolesławska-Lewandowska, „Roman Palester i Jerzy Giedroyc – o wzajemnych kontaktach w świetle zachowanej korespondencji”, *Muzyka* 64 (2019) nr 1, s. 69–82
- Beata Bolesławska-Lewandowska, „Zygmunt Mycielski na łamach paryskiej *Kultury*”, *Polski Rocznik Muzykologiczny* 15 (2017), s. 78–98,
<http://polskirocznikmuzykologiczny.pl/wydanenumery.php>

Książki (dodatkowo):

- Zygmunt Mycielski – Andrzej Panufnik. *Korespondencja*, cz. 1 i 2, oprac., wstęp i komentarze Beata Bolesławska-Lewandowska, Instytut Sztuki PAN, Warszawa 2016 i 2018
<http://www.ispan.pl/pl/o-instytucie-sztuki-pan/beata-boleslawskalewandowska-opr.>
<http://www.ispan.pl/pl/o-instytucie-sztuki-pan/beata-boleslawskalewandowska-opr.-20515>
- Bronisława Wójcik-Keuprulian. *Korespondencja do Szwajcarii. Listy do Henryka Opieńskiego (1925–37) i Ludwika Bronarskiego (1929–38)*, oprac., wstęp i komentarze Małgorzata Sieradz, Instytut Sztuki PAN, Warszawa 2018
<http://www.ispan.pl/pl/o-instytucie-sztuki-pan/malgorzata-sieradz-opr.-20243>